

EYDUN KLAKKSTEIN

Tað er eingin veguruttan um, at Johan Dalsgaard – Johan úr Kollafirði – er ein íspegil, ein forheraður apukattur, sum ikki kann lata vera við at koma við teimum mest ótrúlig og óviðkomandi viðmerkingunum, tá tú roynir at fáa hann at siga okkurt skilgott, sum tú kanst brúka til eina grein í tíðindablaðnum Sosialinum.

Men hann dugir kunstin, at venda teimum skemtiligu viðmerkingunum móti sær sjálvum, sjálvsironi kallast tað vist.

– Tíðliga í januar mánað, varð eg spurður, um eg kundi spæla til ein føstulávintsdans á Kambsdali, og eg svaraði ja. Síðani spurdu teir, um eg kundi gera eina nýggja landaplágu til ta tíð, og eg svaraði aftur ja, greiður Johan Dalsgaard frá.

– Men tíðin gekk og bara nakrar dagar undan dansinum, hevði eg framvegis ikki gjørt sangin. Eg hugsaði ov nógv um lyfti, sum eg hevði givið, og tað

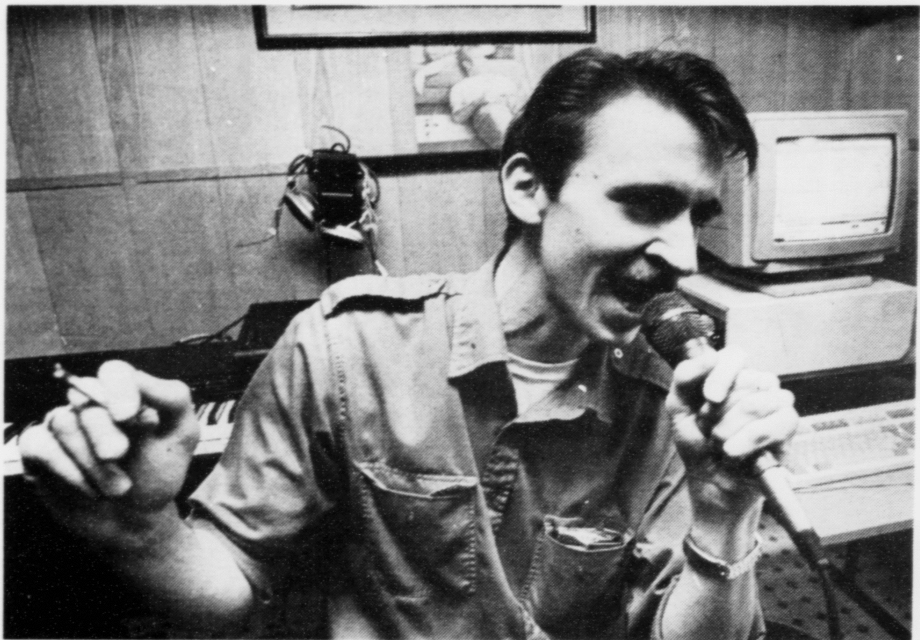
órógvaði meg. Men tá eg kom til niðurstøðuna, at tað hendir ikki fyri nógvar kollfirðingar, at tað verður hongd ein plakati upp á allar lyktapælarnar í bygðini, har tað stendur, at hann fer at gera eina nýggja landaplágu, kláraði eg venda trýstinum til nakað positivt.

– Eg fór í gongd við at gera ein nýggjan sang, og hann varð liðugur eftir einum degi. Eg haldi sjálvur at hann er stuttligur, men um Johan Dalsgaard hevur sligið høvðið á seymin, fer tíðin at vísa.

– Onkur sum hevur hoyrt sangin, sigur, at tað er einki at fara skeivur í, hvør hevur gjørt sangin, tí eg havi brúkt tey somu ljóðfórni, sum í sanginum um Kollafjørð, og nýggi sangurin gongur í sama tempo, sigur Johan Dalsgaard.

Og vit á Sosialinum kunnu gleðiliga avdúka, at søgan í sanginum byrjar við, at gamli drongurin, sum sangurin snýr seg um, blaðar í Sosialinum.

Ætlar at geva band út Nýggi sangurin hjá Johan

Hevur Johan úr Kollafirði sligið høvðið á seymin, ella ikki? (Tílvildarlaga vald mynd)

Tað hendir nakað, tá Johan blaðar í Sosialinum

– Nervar av gull og vera síni egnu vekt verður, sigur tað føroyska svarið uppá ein amerikanskan Johan Dalsgaard, sum hevur sligið høvðið á seymin

Dalsgaard varð spældur fyri fyrstu ferð í Útvarpinum í Friggjakkvöldstónunum hjá Rasmusi Magnussen í gjákvöldið, men tey sum leitaðu sær í Club 20 í Havn hóskvöldið, hoyrdu sangin verða spældan alment fyri fyrstu ferð.

Johan hevur í úmbúnað, at geva eitt band út til Ólavssøku, og verður tað útgivið, so verður hann nevnan

einsamallur um tað.

– Eg havi fingið tveir fyrirsurningar frá tónleikarum, sum gjarna vilja geva okkurt út saman við mær, og saman við teimum sangunum, sum eg havi liggjandi í skuffini, er nokk til eitt band, sigur hann.

Johan hevur spælt til dans og onnur tiltøk hvørt vikuskiftið í hesum árinum, og hetta víkuskiftið eru triggjar

framfærslur á skránni. Tann størsta er á Kambsdali í kvöld, har skipað verður fyri einum føstulávintsdansi, og tað er sum sagt til hetta tiltakið, at nýggi sangurin er gjørdur.

Sjálvur tekur Johan alt hóvastakið róluga, men hann viðgongur, at tað sum hann ger í løtuni, er tað, sum hann dugur best.

– Tann tónleikurin, sum

eg geri og spæli, er soleiðis, sum eg fegin vil hava hann. Tað sum eg geri er ektað, og skuldi eg broytt meg, og gjørt okkurt annað slag av tónleiki, so hevði eg ikki klárað tað, sigur hann.

– Eg eri tann eg eri, og geri tað eg geri, sigur Johan Dalsgaard.

Og higartil hevur tað ið hvussu er verið nokk!

SÆÐ
&
HOYRT

Ein vanvirðing av einum stórum ítróttardegi, og raðfestingarlistin hjá sjónvarpsstjóranum

Mikudagin var áhugavert evni á skránni í fimmaranum hjá Útvarpi Føroya. Johan Mortensen hevði boðið Jógván Durhuus og formanninum í úttanlandsnevndini hjá løgtinginum, Helenu Dam á Neystabø, í útvarpsstovnu til kjak.

Kjakið og sendingin annars var grundað á málið, um hvørt Nato skal sleppa í Vágarnar í sambandi við eina kombineraða hernaðarlaga og hjálgarvenjing, sum samgongan skal hava í Norðuratlantshavið seinni í átt

Kjakið bygdi á eitt rættiliga ítøkiligt evni: Skal Nato sleppa í Vágarnar, og um teir sleppa tað, er tað so ikki brot á viðtøkur hjá løgtinginum um, at Føroyar skulu vera úttan fyri allar hernaðarlagar samgongur.

Meðan Helena Dam á Neystabø fekk allar teir væl fyrireikaðu og nasku spurningarnar, sum hon hevði uppi-borið, hevði Jógván Durhuus lætt spæl, og sat og fanst at og vaskaði hendur fyri opnari mikrofon.

Vit kenna alt til opportunistiskar politikarar og tað var júst tað, sum Jógván Durhuus var eitt skúladæmi um í útvarpsstovnu mikudagin!

– 0 –

Fyri aðru ferð fór nýggja tónleikasendingin hjá Sjónvarpinum í luftina, og hugaligt er, at SvF vil brúka orku til at gera eina sending til tey ungu eisini. Tónareygnað er ein óbindandi hálfur tími við tónleikalögum, og longu nú hevur eitt føroyskt lag sniki seg uppi.

Og júst tað er vegurin fram. Latíð eisini føroysku bólkarnar, sum gera sangir, sum teimum ungu dáma, sleppa við í sendingina, og kanska einaferð í framtíðini fer tað at bera til, at gera onkur nýggj føroysk videolag.

Tá nýggja fjölmiðlalogin kemur í gildi, og SvF – eftir tí sum landsstýrismaðurin og sjónvarpsstjórin siga – fer at

geva SvF fleiri inntøkur, eigur ein verulig føroysk und-dómssending, at standa ovast á raðfestingarlistanum hjá sjónvarpsstjóranum.

Men tað ger hon helst longu nú!

– 0 –

Leygardagin var beinleiðis ítróttur á skránni í SvF og tað er eitt frálíkt (afturvendandi) tiltak, at senda steypafinalar beinleiðis í føroyska sjónvarpinum. Hetta minskar ið hvussu er ikki um áhugan fyri hondbóltinum, tí hóast finalurnar vórðu sendar beinleiðis í sjónvarpinum, og hetta var væl og virðiliga lýsta undan dystunum, forðaði tað ikki fyri, at hollin á Hálsi var stúgvandi full av áskoðarum, har av nógvir vóru komnir langan vegin til dystirnar.

Meðan ítróttarfólkini á vøllinum sýndu góðan atburð, var verri við einum parti av áskoðarunum, sum ikki vildu lata ein av upptøkumonnunum hjá SvF fáa frið.

SvF skuldi vent upptøkutólini beint í skortin á fullu ófriðakroppunum, og ikki minst, vist øllum Føroya fólkum hvussu teir fóru til hendurs við vaktarmenn undir dystinum.

Hesir áskoðararnir vanvirdu stóra ítróttardagin og kastadu ein skugga fyri ein av størstu hondbóltsdøgnum í árinum!

Eyðun Klakkstein